

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	5671
Ημερομηνία καταθέσεως	17/5/17

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ

Βουλευτής Χαλκιδικής-ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 17/5/2017

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Έφη Αχτσιόγλου

ΘΕΜΑ: Κοινωνική αδικία επιφέρει ο νόμος για τις συντάξεις χηρείας

Το άρθρο 12 του νόμου 4387/2016 καθορίζει τις προϋποθέσεις απονομής συντάξεων χηρείας. Σύμφωνα, λοιπόν, με τον νόμο, σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει το χρόνο ασφάλισης που απαιτείται για τη συνταξιοδότηση του εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας, δικαιούται τη σύνταξη ο επιζών σύζυγος, εφόσον έχει συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου.

Σε περίπτωση που ο θάνατος έχει συμβεί προτού συμπληρωθεί το 55^ο έτος ηλικίας του επιζώντος συζύγου, τότε καταβάλλεται

σε αυτόν σύνταξη για τρία χρόνια. Εάν ο δικαιούχος συμπληρώνει το 55^ο έτος της ηλικίας του κατά τη διάρκεια λήψης της σύνταξης, η καταβολή της διακόπτεται με τη συμπλήρωση της τριετίας και ξεκινά και πάλι με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας του. Οι παραπάνω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται, εφόσον υπάρχουν προστατευόμενα τέκνα ή αναπηρία κατά ποσοστό 67% και άνω.

Οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι εξαιρετικά άδικες. Είναι αρκετές οι οικογένειες στην Ελλάδα, όπου το μοναδικό εισόδημα προέρχεται από την εργασία του ενός συζύγου. Σε περίπτωση θανάτου, οι σύζυγοι των εκλιπόντων ασφαλισμένων, όχι μόνο πρέπει να αντιμετωπίσουν τον χαμό του συντρόφου τους και να υποστηρίξουν τα παιδιά που τυχόν να υπάρχουν, αλλά πρέπει να βρουν και τρόπο να βιοποριστούν, να φροντίσουν τους οικείους τους.

Σύζυγοι που δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους, παίρνουν σύνταξη τριών ετών και στη συνέχεια αφήνονται στην τύχη τους, ενώ οι εκλιπόντες είχαν καταβάλλει κανονικά ασφαλιστικές εισφορές επί σειρά ετών. Οι συντάξεις αυτές κόβονται, ενώ η ελληνική οικονομία είναι υπό κατάρρευση και η εύρεση εργασίας αποτελεί άθλο, ακόμα περισσότερο για τους ανθρώπους μέσης ηλικίας, που δεν προτιμώνται από τους υποψήφιους εργοδότες.

Απολύτως ενδεικτική είναι η περίπτωση 47χρονης χήρας, της οποίας ο σύζυγος είχε 11.573 ένσημα, η πλειονότητα των οποίων βαρέα και ανθυγιεινά. Συνταξιοδοτήθηκε και μερικούς μήνες μετά, απεβίωσε. Το ζευγάρι σε 31,5 χρόνια γάμου έκανε δυο παιδιά, 31 και 29 ετών σήμερα. Η γυναίκα αυτή δεν εργαζόταν, τόσο για λόγους υγείας, όσο και για να ασχοληθεί με τη φροντίδα των παιδιών τους. Μόνη πηγή εισοδήματος ήταν ο μισθός και αργότερα η σύνταξη του συζύγου ο οποίος απεβίωσε πρόσφατα. Σήμερα, η 47χρονη λαμβάνει μια μειωμένη σύνταξη, για διάστημα μόλις 3 ετών. Μετά το πέρας της τριετίας, δεν θα έχει

κανένα εισόδημα και είναι βέβαιο πως υπό τις παρούσες συνθήκες δεν θα καταφέρει να βρει εργασία.

Ο νόμος είναι άδικος. Η ίδια γυναίκα εξασφαλίζεται μόλις για μια τριετία, επειδή είναι 47 ετών, ενώ εάν ήταν 55 κατά τον χρόνο θανάτου του συζύγου της, θα της απονέμετο η σύνταξη κανονικά.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΟΥΤΩΝ, ΕΡΩΤΑΤΑΙ Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ:

- 1) Εκπληρώνεται μνημονιακή δέσμευση με τον νόμο αυτό;
- 2) Ποιο είναι το δημοσιονομικό όφελος τελικά απο την εφαρμογή του άδικου αυτού νόμου και πόσες περιπτώσεις υπάρχουν από την εφαρμογή του μέχρι σήμερα;
- 3) Προτίθεστε να επανεξετάσετε τον νόμο που πλήττει ανεπανόρθωτα τις συζύγους των εκλιπόντων ασφαλισμένων;
- 4) Υπάρχει κάποιο πλαίσιο περαιτέρω υποστήριξης των ατόμων αυτών που περιέρχονται σε τέτοια δεινή κατάσταση, έστω και σε επίπεδο σχεδιασμού; Και αν ναι, πότε θα υλοποιηθεί;

Ο ερωτών Βουλευτής

Γεώργιος Βαγιωνάς